

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé v právní věci

žalobkyně:

Mgr. S. W.

bytem P. 2533, Ž.

zastoupena advokátem JUDr. Janem Walterem

sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec

proti

žalovanému:

Ministerstvo pro místní rozvoj

sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně včas podanou žalobou brojí proti nečinnosti žalovaného, kterého se žalovaný měl dopustit v řízení vedeném o žádosti žalobkyně ze dne 30. 4. 2018 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.
2. Uvedenou žádostí se žalobkyně domáhala po žalovaném poskytnutí stížnosti (stížností) na nevhodné určení Ing. V. jako oprávněné úřední osoby ve věci šetření správního deliktu spočívajícího v protiprávním užívání objektu K. č. p. 227 k bydlení (dále jen také „stížnost“) a dále o poskytnutí vyrozumění stavebního úřadu o vyřízení této stížnosti.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně v podané žalobě popsala průběh řízení o žádosti o poskytnutí informace před správními orgány a dále vznesla následující námitky:
4. V prvním námitce uvedla, že je nesprávná úvaha žalovaného, dle které, pokud žalovaný není příslušným ve věci vyřizování konkrétní stížnosti, pak do jeho působnosti nemůže patřit informace ohledně vyřizování této stížnosti, neboť jedna a tatáž informace se může vztahovat k působnosti různých povinných subjektů, a to dokonce bez ohledu na to, zda jsou tyto subjekty vzájemně ve vztahu subordinace či nikoli. Tedy to, že ministerstvo není příslušné k vyřizování stížnosti podle § 175 odst. 1 správního řádu na postup konkrétního stavebního úřadu, neznamená, že by se v rámci výkonu vlastní působnosti nemohlo s takovou informací seznámit.
5. Ve druhé námitce uvedla, že informace se mohou vztahovat k působnosti povinného subjektu, aniž by je měl povinný subjekt k dispozici (např. stačí, aby zapůjčil někomu svůj spis). Pokud se informace k jeho působnosti vztahují, ale povinný subjekt je nemá k dispozici, pak musí žádost vyřídit meritorně odmítnutím, které musí odůvodnit.
6. Ve třetí námitce uvedla, že informace nejméně o jedné stížnosti na nevhodné určení Ing. V. se k působnosti žalovaného vztahují. Konkrétně jde o stížnost JUDr. J. W. ze dne 4. 12. 2014, kterou se žalovaný zabýval pod č. j. MMR-44446/2017-83/3204 v rámci vyřizování žádosti z 26. 1. 2018 podle § 80 odst. 3 správního řádu k přijetí opatření proti nečinnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje ve věci nečinnosti Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu při vyřizování této stížnosti. Dále zde namítla, že ministerstvo touto informací disponuje, neboť oslovila Městský úřad Vejprty a Krajský úřad Ústeckého kraje, přičemž oba úřady uvedl, že informace nedisponují a že se netýkají jejich působnosti.
7. Ve čtvrté námitce uvedla, že pokud by se vyžádaná informace k působnosti žalovaného vztahovala, musel by žádost vyřídit meritorně, přičemž kdyby jí nedisponoval, mohl by vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 odst. 1 Zákona o svobodném přístupu k informacím z důvodu dle § 2 odst. 4 Zákona o svobodném přístupu k informacím. V odůvodnění by pak musel přesvědčivě ukázat, že vyvinul náležité úsilí o vyhledání informace a že nemá povinnost informací disponovat. Závěr o odepření informace

z důvodu její neexistence by pak byl přezkoumatelný. Odložením žádosti žalovaný znemožnil žalobkyni brojít proti věcným důvodům odepření žádosti.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
9. Žalovaný odkázal na § 14 odst. 5 písm. c) Zákona o svobodném přístupu k informacím a dále uvedl, že v posuzovaném případě žádost o informace nespádala do jeho působnosti, neboť žádostí bylo požadováno poskytnutí stížnosti a vyrozumění stavebního úřadu o vyřízení stížnosti. Příslušnost správního orgánu k prošetření skutečností uvedených ve stížnosti je upravena v § 175 odst. 4 správního řádu, podle kterého se stížnost podává u správního orgánu, který vede řízení a který je povinen ji prošetřit, zde Městský úřad Vejprty. Dále zdůraznil, že se žalobkyně domáhala výslovně a pouze jen informace vztahující se ke stížnosti, k jejímuž vyřízení byl příslušný Městský úřad Vejprty, nikoli případného dalšího postupu ze strany jiných správních orgánů.
10. K tvrzení žalobkyně, že se požadované informace k působnosti žalovaného vztahují, neboť se ministerstvo stížností na nevhodné určení úřední osoby zabývalo pod č. j. MMR-44446/2017-83/3204, žalovaný uvedl, že ve své běžné praxi vyžádané správní spisy po vyřízení věci vrací včetně spisů stavebních úřadů. Nelze dovozovat, že pokud se žalovaný v minulosti související věci v rámci vyřizování žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti krajského úřadu ze dne 26. 1. 2018 zabýval, musí spisem krajského či stavebního úřadu nebo alespoň některými písemnostmi z tohoto spisu disponovat a musí je poskytnout. Žalovaný tedy fakticky požadovanou informaci nedisponoval ani neměl povinnost jí disponovat. Žalobkyně žádosti o informace nepožadovala informace týkající se sdělení žalovaného č. j. MMR-44446/2017-83/3204 ani blíže nespecifikovala, že by požadované informace měly souviset s vyřizováním žádosti z 26. 1. 2018 k přijetí opatření proti nečinnosti.
11. Ze skutečnosti, že se žalobkyně obrátila na všechny správní orgány ve vertikální struktuře státní správy v oblasti stavebního řádu a Městský úřad Vejprty a Krajský úřad Ústeckého kraje měly uvést, že informacemi nedisponují a že se netýkají jejich působnosti, nelze dovodit, že by požadovanou informaci měl žalovaný.
12. K námitce žalobkyně, že žalobce měl vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, žalobce uvedl, že byly splněny podmínky dle § 14 odst. 5 písm. c) Zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy byl správný postup žádost odložit a žalobkyni o této skutečnosti informovat.

IV.

Řízení před správním orgánem

13. Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynulo následující:
14. Žalobkyně žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. datovanou ke dni 30. 4. 2017, která byla doručena žalovanému dne 30. 4. 2018, požádala žalovaného o poskytnutí stížnosti/í na nevhodné určení Ing. V. jako oprávněné úřední osoby ve věci šetření správního deliktu spočívajícího v protiprávním užívání objektu K. č. p. 227

k bydlení (dále jen také „stížnost“) a dále o poskytnutí vyrozumění stavebního úřadu o vyřízení této stížnosti.

15. Žalovaný sdělením o odložení žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ze dne 4. 5. 2018 zaslanému zástupci žalobkyně, sdělil, že vedení spisu není v jeho působnosti a že žádost o informaci odkládá dle § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále uvedl, že nemá k dispozici spis Městského úřadu Vejprty, stavební úřad ani jednotlivé písemnosti ze stavebního spisu týkající se stížnosti.
16. Žalobkyně podala stížnost na postup žalovaného při vyřizování žádosti o informace ze dne 30. 4. 2018. O této stížnosti rozhodla ministryně pro místní rozvoj rozhodnutím o stížnosti na postup ministerstva ze dne 31. 5. 2018, č. j. MMR-23857/2018-96/2, tak, že postup povinného subjektu potvrdila.

V.

Řízení před soudem

17. Městský soud v Praze rozhodoval podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. V souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního, rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žalobkyně i žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s projednáním věci bez jednání, a tedy se má za to, že svůj souhlas udělili.

Přípustnost podané žaloby

18. Nejprve se soud zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby, přičemž ji shledal za přípustnou.
19. Podanou žalobou na ochranu proti nečinnosti žalobkyně brojí proti postupu, jakým byla vyřízena její žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění do 23. 4. 2019, resp. žalobkyně brojí proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 31. 5. 2018, č. j. MMR-23857/2018-96/2, kterým byl potvrzen postup povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, vydaného na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b).
20. Shodnout otázkou se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 – 40, ve kterém rozhodl, že „[p]otvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu tedy shledal, že přípustným prostředkem obrany, kterým žalobkyně může před správním soudem brojit proti postupu povinného subjektu spočívajícím v odložení žádosti o informace je žaloba na ochranu proti nečinnosti. Soud tedy shledal žalobu za přípustnou.

Vypořádání žalobních bodů

21. *Dle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*
22. *Dle § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.*
23. *Dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*
24. *Dle § 16a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že postup povinného subjektu potvrdí.*
25. *Dle § 175 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se stížnost podává u toho správního orgánu, který vede řízení. Tento správní orgán je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.*
26. *V nyní projednávané věci je stěžejní otázkou (viz § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím) zda se požadovaná informace vztahovala k působnosti Ministerstva pro místní rozvoj, neboť pakliže by se vztahovala, tak Ministerstvo pro místní rozvoj nemohlo při vyřizování žádosti o informaci postupovat dle § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy věc odložit.*
27. *Žádostí o informace ze dne 30. 4. 2017 se žalobkyně domáhala poskytnutí stížnosti (stížností) na nevhodné určení Ing. V. jako oprávněné úřední osoby ve věci šetření správního deliktu spočívajícího v protiprávním užívání objektu K. č. p. 227 k bydlení a dále o poskytnutí vyrozumění stavebního úřadu o vyřízení této stížnosti.*
28. *Dle obsahu žádosti se požadovaná stížnost týkala správního řízení ve věci správního deliktu spočívajícího v protiprávním užívání objektu K. č. p. 227 k bydlení, které vedl stavební úřad.*
29. *Z podané žádosti o informace však již není zřejmé nic bližšího ohledně správního řízení, kterého se stížnost měla týkat, zejména ze žádosti není zřejmé, který konkrétní stavební úřad předmětné řízení měl vést. Z ničeho neplyne, že by předmětné správní řízení týkající se protiprávního užívání objektu K. č. p. 227 bylo vedeno Ministerstvem pro místní rozvoj. Ostatně ani žalobkyně netvrdí, že by správní řízení týkající se protiprávního užívání objektu K. č. p. 227 vedlo Ministerstvo pro místní rozvoj.*
30. *Podle § 182 odst. 4 věty před středníkem zákona č. 183/2006, stavební zákon, ve znění účinném do 30. 8. 2018 (dále jen „stavení zákon“), projednává přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni stavební úřad příslušný podle § 13, 15 a 16. (pozn. soudu: soud vyšel ze znění stavebního zákona účinného do 30. 8. 2018, neboť při účinnosti tohoto znění byla žádost o informace doručena žalovanému. Z tvrzení žalobkyně ani z obsahu správního spisu není zřejmé, kdy mělo probíhat správní řízení o správním deliktu ve věci protiprávního užívání objektu K. č. p. 227 k bydlení).*

31. Podle § 13 odst. 1 je pak obecním stavebním úřadem ministerstvo, které je ústřední správním úřadem ve věcech stavebního řádu; krajský úřad; obecní úřad obce s rozšířenou působností; pověřený obecní úřad; městský a obecní úřad, který tuto působnost vykonával ke dni 31. 12. 2012.
32. Příslušnost konkrétního stavebního úřadu se dále řídí podle kompetence, kterou má jednotlivý stavební úřad svěřenou stavebním zákonem.
33. Stížnost se týkala „protiprávního“ užívání objektu, tedy by zde přicházel v úvahu některý z přestupků uvedený v § 178 stavebního zákona, konkrétně některý z přestupků uvedený pod písmenem e) až j). Soud zde podotýká, že v § 178 se pojednává o přestupcích a nikoli o správních deliktech, o kterém se v žádosti o informace zmiňuje žalobkyně. Nicméně tato terminologická nepřesnost nemá dle názoru soudu žádný vliv.
34. Dle § 6 odst. 3 písm. b) stavebního řádu je příslušným stavebním úřadem k vydávání rozhodnutí, k provádění jiných opatření a výkonu další činnosti podle části čtvrté, která upravuje stavební řízení, obecní úřad. Příslušným stavebním úřadem ve věcech stavebního řízení byl tak obecní úřad. Obecní úřad byl tedy rovněž příslušný k řízení ve věci možného přestupku.
35. Požadovaná informace ohledně stížnosti tak spadala do působnosti (místně) příslušného obecního úřadu jakožto příslušného stavebního úřadu, který měl vést šetření přestupku, neboť dle § 175 odst. 4 správního řádu se u tohoto správního orgánu podává stížnost proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu a rovněž tento správní orgán stížnost vyřizuje.
36. Soud tedy dospěl k závěru, že požadovaná informace nespádala do působnosti Ministerstva pro místní rozvoj.
37. K první námitce žalobkyně, ve které uvedla, že jedna a tatáž informace se může vztahovat k působnosti různých povinných subjektů a pakliže ministerstvo není příslušné k vyřizování stížnosti podle § 175 odst. 1 správního řádu na postup konkrétního stavebního úřadu, neznamená to, že by se v rámci výkonu vlastní působnosti nemohlo s takovou informací seznámit, soud konstatuje, že konkrétní informace se sice může vztahovat k působnosti různých povinných subjektů, avšak, jak bylo uvedeno výše, požadovaná informace se nevztahovala k působnosti Ministerstva pro místní rozvoj, tedy ani nemělo povinnost s touto informací disponovat.
38. Dále soud konstatuje, že povinný subjekt se nepochybně může seznámit s informací, která nespadá do jeho působnosti, nicméně pokud je po povinném subjektu požadována informace, která se nevztahuje k jeho působnosti, je zákonem stanovený postup (§ 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, jak má povinný subjekt postupovat, tedy že žádost o informaci odloží, přičemž jiný postup dle zákona nepřichází v úvahu, tudíž povinný subjekt není povinen dohledávat, zda náhodou požadovanou informací nedisponuje. Soud první námitku neshledal za důvodnou.
39. K druhé a čtvrté námitce soud konstatuje, že jelikož požadovaná informace nespádala do působnosti Ministerstva pro místní rozvoj, toto postupovalo správně dle § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím a žádost odložilo. Rovněž ministryně pro místní rozvoj správně dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím potvrdila postup ministerstva. Soud tedy shledal nedůvodnými druhou a

čtvrtou námitku, podle kterých měla být žádost odmítnuta podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a nikoli odložena.

40. Konečně se soud zabýval třetí námitkou, ve které žalobkyně uvedla, že informace nejméně o jedné stížnosti na nevhodné určení Ing. V. se k působnosti žalovaného vztahují. Konkrétně jde o stížnost JUDr. J. W. ze dne 4. 12. 2014, kterou se žalovaný zabýval pod č. j. MMR-44446/2017-83/3204 v rámci vyřizování žádosti z 26. 1. 2018 podle § 80 odst. 3 správního řádu k přijetí opatření proti nečinnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje ve věci nečinnosti Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu při vyřizování této stížnosti.
41. Předně zde soud konstatuje, že v předmětné žádosti o informace není stížnost ze dne 4. 12. 2014 zmíněna, rovněž v žádosti není zmíněno řízení č. j. MMR-44446/2017-83/3204. Povinný subjekt při vyřizování žádostí o informace vychází z podané žádosti. Žadatel je ten, kdo vymezuje požadované informace a nese tudíž i odpovědnost za toto vymezení, aby získal právě ty informace, které chtěl. Povinný subjekt, tedy poskytuje pouze informace odpovídající žádosti a není povinen dovozovat, jaké informace žadatel chtěl získat.
42. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaný správně s ohledem na obsah podané žádosti shledal, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, a proto nebyl již dále povinen zkoumat, zda jimi disponuje. V podrobnostech zde soud odkazuje k vypořádání ostatních námitek.
43. Dále soud konstatuje, že ze skutečnosti, že požadovanou informací nedisponují jiné v úvahu přicházející správní orgány (povinné subjekty), nelze dovodit, že by požadovanou informací měl disponovat právě žalovaný.
44. Soud tedy shledal i třetí námitku za nedůvodnou.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Soud dospěl k závěru, že žalovaný nebyl nečinný.
46. Je nesporné, že podáním žádosti o poskytnutí informací bylo u žalovaného zahájeno řízení, v němž byl žalovaný povinen tuto žádost vyřídit některým ze způsobů stanovených zákonem o svobodném přístupu k informacím:
47. Pokud písemná žádost o informace nevyžaduje doplnění či upřesnění ve smyslu ust. § 14 odst. 5 písm. a) či b) zákona o svobodném přístupu k informacím, pak povinný subjekt buď podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) cit. zákona žádost odloží, jestliže požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli, nebo podle ust. § 14 odst. 5 písm. d) cit. zákona poskytne informaci v souladu se žádostí ve stanovené lhůtě. Pokud pak má povinný subjekt za to, že žádost nelze ani odložit a že jí nelze ani vyhovět, byť jen zčásti, podle ust. § 15 odst. 1 cit. zákona vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti.
48. V nyní projednávané věci má městský soud za to, že požadovaná informace se nevztahovala k působnosti Ministerstva pro místní rozvoj, a proto Ministerstvo pro místní rozvoj v souladu s § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím žádost odložilo a ministryně pro místní rozvoj v souladu s § 16a odst. 6 zákona o svobodném

přístupu k informacím tento postup potvrdila. Žalovaný tedy žádost žalobkyně o poskytnutí informací vyřídil způsobem, jenž je zákonem předepsán, a proto v jeho postupu nelze shledat nečinnost. Z tohoto důvodu soud žalobu zamítl.

49. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodnil podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního *a contrario*, neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. května 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu